

Goedenmorgen Vrienden !

Deze morgen zullen wij afwijken van het programma, dat voor deze bijeenkomsten was voorgezien. In plaats van enkele citaten uit boeken, zou ik U willen weergeven enkele extracten uit een bijeenkomst, die kort geleden werd gehouden. Deze bijeenkomst op hoog niveau en buitenaard, vandaar dat ik deze beschouwingen niet weer kan geven in de daar gebruikte woorden en taal, en moet trachten deze, wat sfeer en uiting betreft, over te zetten in Uw eigen wijze van denken. Ik zal echter trachten om dit te doen, gezien de zeer belangrijke inhoud.

Het onderwerp van de bespreking was: "Beperkte Oneindigheid". Laat ik U dit er ook nog maar bij vertellen: U weet dan waar het over gaat: De voorzitter, geestelijk, en staande in wat men waarschijnlijk in sommige kringen zou noemen "de Bhoeddistische sfeer" of wel de "sfeer van den Verlosser", ziende de dingen die allen Uw werelden vullen, dienen wij heden vast te leggen de ontwikkeling, die wij mensen te bevorderen. Ziet men noemt het Al begrensd en oneindig. Oneindig is het en de enige begrenzing die het Al kent, is de gedachte. Wanneer wij dit kunnen doen doordringen tot de wezens, die naar waarheid streven, zou het mogelijk zijn de bewustwording te verwerven, die betekent: verwerping der uiterlijke waarden. Ik geef het woord aan den Goeroe, die hierover zijn laatste bevindingen voor U zal uitdrukken.

De Goeroe is uit lagere sfeer, maar staat in voortdurend contact met geesten, die onmiddellijk nog deze aarde regelmatig betreden. "Gaande in de oneindigheid, heb ik gevonden de oneindigheid der verschijnselen". "Kennende de kracht waaruit Gij, o Groten", en buigt naar den voorzitter en enkelen naast hem, "die Gij, o Groten in Uw leven kunt bewaren en verwerklijken, zo is het noodzakelijk, dat de verschijningen en verschijningsvormen worden gezien, worden begrepen en verstaan, opdat de waarheid van de levende kracht geopenbaard worde. Zo ben ik gegaan naar de wereld van het kleinste, en ziet, ik heb geen ondeelbaarheid gevonden. Ik ben gegaan tot de wereld van het grootste, en ziet, alles was eenheid. Nu is echter het grootste uit het kleinste gebouwd en zo, is het ondeelbare grote, gedeeld tot in het oneindige door het kleine. Dit nu is voor ons een leidraad om te komen tot bewustwording, want waar wij zien de gedeeldheid van het kleine en de eenheid van het grote, weten wij dat in het grote eenzijn, de kleinen gedeeld moeten zijn. Al wat is, wat we beleven en kennen, onze sfeer, onze vorm, de klank en de kleur die de vreugde zijn van ons hart, zij allen zijn verschijnselen van het oneindig deelbare dus oneindig variabel. Hieruit zou ik willen bouwen de gedachte van de vrije wereld, van elk mens. De vrije wereld van elken geest, de vrije wereld van al wat bewustzijn draagt. Want wiet, zo wij gebonden zijn in de eenheid van het grote, zijn wij in de deelbaarheid vrij tot vaststelling en waarneming van de deling volgens ons eigen vermogen. Zo bouwt zich voor elk een ander beeld en een ander heelal. Dat is hetzelfde en toch in waarde hoog verschillend. De verschillen die wij kennen tusschen de wezens onderling, stadia van bewustzijn, wordt wel genoemd: tijd, stijging of bewustwording. Ook deze moeten zijn fictief, waar het totaal van het deelbare ten alle tijde bestaat. Eeuwig is ons Zijn, ondoorgrondeijk is het Grote, maar kenbaar is het kleine en in de veelheid van het kleine, kunnen wij vinden de lijnen van het Grote. Wie echter het grote wil erkennen, die het grote in zich wil herkennen, en dragen, zal gaande uit de oneindige veelheid van het kleine op moeten

stijgen tot het Grote, het kleine vergetende, de gedeeldheid verwerpende, om de eenheid te vinden. Gedeeldheid echter, is het verschijnsel der werelden. Al wat wij zien aan bewustzijn en sferen bestaat in gedeeldheid, of deze gedeeldheid groot of klein is, zij betekent een zoeken in delen en daardoor de onmogelijkheid tot benadering van het grote. Laten wij de gedeeldheid doen wegvloeien, opdat de eenheid in ons realiseerbaar wordt."

Ik hoop, dat dit citaat vloeiend genoeg verteld is, en dat de gedachte althans enigszins doorklinkt. Hier is namelijk sprake van een betoog over de verschijnselen, die niet moeten worden gezien als eenheid, maar als een onindige verdeeldheid die tot in het oneindige kan worden doorgevoerd. De werkelijkheid, of wel het Grote, waarvoor wij misschien ook wel het cosmische of goddelijke zouden kunnen zeggen, betekent echter één gesloten eenheid, die in zichzelf ondeelbaar is. Dat is een contradictio in terminus - een tegespraak der uitingen - die in zichzelf onveranderlijk verworpen moeten worden door de rede en niet gerealiseerd kan worden binnen het redelijke. Hierover spreekt dan Tia-King (?), die als volgt zijn bezwaar voor de stelling van den Goeroe naar voren brengt:

"Onze geëerde Broeder, doordringend in de grote wijsheid, vergeet dat het gedeelde is de kracht, waaruit het Ene bestaat en dat de eenheid slechts door de gedeeldheid van het kleine bewijsbaar is." "Wanneer wij komen tot verwerping van het kleine, vloeit uit ons weg al datgene wat leven betekent, dus ook de mogelijkheid tot benadering van het Grote. Ik zou onzen Broeder willen vragen, ons uit te drukken de wet, die hij meent te erkennen, waar door het grote uitbaar wordt, zonder de gedeeldheid van het kleine."

U ziet, ook hier, er bestaan bepaalde verschillen en dit verschil is niet, zoals U misschien denkt, van academischen aard. De grondtoon is hiet het verwerklijken van de eenheid, de grote eenheid, de goddelijke eenheid, o.a. onder het menselijk ras. Hierover wordt gesproken, beter gezegd, gedacht.

De Goeroe wordt nu ondersteund door een Westerling, wiens naam ik niet wil noemen, omdat hij in deze wereld nog te bekend is, zij het dan ook dat zijn bekendheid van meer literaire aard was op aarde.

De Goeroe spreekt als volgt: "Een wet, die een binding betekent tussen de gedeeldheid van het kleine en de eenheid van het grote, is niet vaststelbaar. Hoe wij ook gaan, wanneer wij zoeken een wet te vinden, vragen wij een deel van het geheel, en een deel van het geheel is nooit realiseerbaar als geheel zelve, waar het een scheiding van dit deel, van het grote geheel betekent. Zo kan ik niet vinden een wet die deze eenheid op duidelijke of zelfs voor stervelingen aanvaardbare wijze uitdrukt. Want ik weet in mijns wezen, dat ik slechts door uit de kleinheid tot het grote te gaan en de eenheid der dingen te zien, de eenheid der dingen te aanvaarden en alle differentie uit mijzelf wegzijferen, kan komen tot eenheid met U, o Groten in Uw lichtende sfeer, met de grote Macht, die zetelt ver boven in het ongevormde en die wij toch weten te zijn rond ons".

Hier interrumpeert dande Westerling als volgt: "Goeroe, Gij vergeet één ding: "Niet is het gegeven aan de gedachte, van wat geboren is U, en bestaande krachtens de gedeeldheid, de eenheid te verwerklijken en zichzelf te vernietigen. Zichzelfvernietigen is tegenstrijdig aan al het denken en realiseren van het persoonlijk bestaan. Slechts in de toestand van Nirwana zo gij het noemt, Eenheid met het Heelal, kan uiteindelijk een oplossing van de persoonlijkheid plaatsvinden. Onverwerklijikbaar is Uw indicatie van eenheid, maar ten opzichte van aarde, zou ik willen voorstellen, de volgende gedachte ingang te doen vinden en zo mogelijke te ondersteunen door wetenschappelijke feiten: "Alle dingen kennen één gezamenlijke factor, die onbepaalbaar is". Het onbepaalbare is het enig reële, waar al het andere veranderlijk is, doch het onbepaalbare in alle dingen blijft gelijk

Daardoor wordt de verschijningsvorm, op zichzelf gezien, onbelangrijker dan het totale zijn, dat in deze onbepaalde kracht, die echter vaststelbaar is, wordt uitgedrukt. Ik heb in mijn tijd veel de ellende van de mensheid tot uitdrukking gebracht. Laten wij beginnen met aan de stervelingen die daarvoor vatbaar zijn, de ellende voor te leggen, de ellende en de nood, niet als drijfveer en ~~gans~~ gesel tot realisatie van het eigen "ik", maar als een breker van alle waarden, behalve de essentiële. Want werelden zijn in waan gevangen en hebben zich gebouwd een wetmatigheid, die zelfs buiten het goddelijke zou liggen, indien dit mogelijk ware. Geef hen deze lering: "Het leven is een kracht die overal bestaat. Het leven is ondelgbaar. Het leven bestaat in alle vormen, niet slechts in het menselijke. Het leven is een werkelijkheid die onbepaalbaar is onvaststelbaar in intensiteit of grootte, maar overal en alom aanwezig. Wanneer wij hen dit doen ervaren, moeten wij hun ontnemen, veel van datgene wat voor hen het leven aangenaam maakt. Hieraan kunnen wij niet ontkomen. Zorgen wij echter, dat dit niet gebeurt in de gesel van bloed door leven gesort om leven te verdrijven. Hoe liggen de krachten, o Grootmeester, die te leiden zijn, opdat deze dingen in het bewustzijn ontwake ? "

En dan zijn hier nog enkele extracten. Ik kan niet het geheel bespreken voorleggen, omdat ik dan te ver zou gaan in de openbaring van krachten en werkingen. Maar een deel van het gesprokene dan, dat van door de voorzitter, tevens de inleider, wordt besproken.

Wetende Uw gedachten, kennende Uw streven, moeten wij zoeken naar wegen, die zijn werkelijk, zoals gij ze noemde, Goeroe, deel van het Ene, het Grote. Anderzijds moeten wij nog grote uitdrukken op een zodanige wijze, dat het een onomstootelijk, aanvaardbaar en intrinsiek deel blijkt te zijn, ook van het bepwerkt bewustzijn, van het oneindig gedeelde kleine. Kunt ge het daarmee eens zijn ? Antwoord: "Ik bewonder Uw grote, door-dringende wijsheid, die doorlicht is door het grote Ene. Gij vraagt mij, - en zich wendend tot een ander - "of de kracht die wij moeten loslaten, moet zijn de kracht van leven, dat leven tracht te vernietigen of de kracht van schijnbaar niet leven, dat leven vernietigt. Deze waarden echter, zij onverschillig ten opzichte van elkaar, want ziet: alles leeft en of dat leven aarde heet, of mens, of dat leven heet: Ster of Geest, altijd is het leven zichzelf gelijk." "Hierover waart ge het immers eens ? Zo aanvaardt dan van mij een kleine gave, opdat gij, U terugtrekkende en sprekend tot de werktuigen die gij hebt uitverkoren, kunt volgrengen dat wat U in Uw gedeeldheid lijkt te zijn, uiting van de eenheid.

"Er is geen weg die leidt buiten het Enige. Alle deling in het Ene is een feitelijke waarneming, waarbij het feitelijke afhankelijk is van de beschouwer. En waar het feitelijke van den beschouwer afhankelijk is, mogen wij zeggen: "dat de gedeeldheid in werkelijkheid niet bestaat." Zo, hoe wij ook de mens brengen tot realisatie, hoe wij ook de werelden wekken tot nieuwe mogelijkheden, hoe wij ook de grote Broederschap uitbreiden met nieuwe planeten, altijd zal een kracht de enigwerkelijkheid zijn. Het Leven, het grote Ene. Wanneer wij werken, zelfs in onze hoge verheven sfeer, zo is al dit werken een teruggrijpen in de gedeeldheid. En dit teruggrijpen in de gedeeldheid is een ontvluchten van het Grote. Bedenk, Broeders, dat alle werken en alle beïnvloeding is een vlucht voor het Goddelijke en niet een aanvaarding of bevordering daarvan. Bedenk echter verder, dat het nodig was, zelfs voor de Groten en Wijzen, af te dalen in de grootste verdeeldheid, opdat een besef van de eenheid kan worden gevonden. Zo zeg ik U, laat de verdeeldheid toenemen, omdat in de uiterste verdeeldheid wordt gevonden het verlangen naar de eenheid. En laat het verlangen naar de Eenheid vinden, de wetten der Cosmos, die

bevestigen de eenheid der dingen, waar zij uiting geven aan de oneindigheid van het kleine, de oneindigheid van het deelbare. Dat is de gedachte en waarneming binnen het grote van het goddelijke. Ik hoop dat U dit duidelijk en belangrijk is. "

Wij meenden deze verhandeling zo belangwekkend te mogen noemen, dat wij daarvoor andere, evenzeer waardevolle, maar minder recente beschouwingen terzijde hebben gesteld.

Echter, de consequenties van het verahndelde moeten ook nader beschouwd worden. Wat ik U hier gaf was een zeer kort, zeer gecomprimeerd verslag van een zeer klein deel van een bijeenkomst van enkele groten. Wat zij echter hebben vastgesteld onder elkaar, betekent dat de differentiatie der dingen, dus de vergroting der verdeeldheid en verscheidenheid op aarde toe gaat nemen. Dit betekent uds, dat de meningen nog meer uiteen zullen gaan dan voordien, dat ge nog meer verschillen zult zien oprijzen en geschillen, dan er al waren. Het betekent ook tevens, dat het verschil tusschen z.g.n. rijkdom en geluk, z.g.n. armoe en ongeluk, in deze wereld sterk zal worden aangezet en de totnogtoe geldende tedens van egalisatie is afgelopen. Velen zullen dit jammer vinden, omdat hierdoor veel werk schijnbaar te gronde wordt gericht. Het betreft voorlopig niet ons werk en vele werkzaamheden in gelijke tendens, want deze moeten nog lang bestaan, omdat zij in de gedeeldheid toch nog enige richting en houvast bieden aan de mens, aan de geest, die anders zou verdolen in de oneindigheden.

Maar veel dingen, gebouwd op de eenheid der werelden, gebouwd zelfs op de eenheid der mensen of de saamhorigheid der mensen, zullen gaan breken krachtens deze wet. Alle din en, die totnogtoe richtten de mensheid tot eenheid zullen aanleiding worden tot nieuwe geschillen en wanneer U dat ziet, zult ge U misschien beklagen, dat de mensheid niet wijzer is. De mensheid is wijzer dan gij misschien enkt, waar zij zoekt naar de oneindigheid der verdeeldheid. Want wanneer elk mens zover is gekomen, dat hij niet verdeeld is en gesteld is tegenover de ander, maar verdeeld in zichzelf, dan eerst wordt het werkelijke bewustzijn van eenheid geboren. En het bewustzijn van noodzakelijke eenheid leidt tot innerlijke eenheid. Innerlijke eenheid leidt tot beheersing, beheersing leidt tot vergroting van eigen wereld. Vergroting van eigen wereld betekent, met al zijn beperkingen toch een stijging tot groter eenheid, tot aan het goddelijke, dat wij allen nastreven.

En nog wil ik geen afscheid van U nemen zonder ook een andere spreuk voor U geciteerd te hebben. Ook deze zou van recente datum kunnen zijn en toch is zij zoo oud, dat de herinnering dier tijden in de wereld en de mensheid verloren is gegaan.

"In elk wezen, dat bewustzijn kent en oordeelt, leven twee krachten. De ene kracht is donker en wordt vaak mannelijk genoemd. De tweede kracht is licht en wordt vaak vrouwelijk genoemd. Zo is geestelijk elk wezen de perfecte hermaphrodiet. Waar het duister en het licht zich paren, wordt volmaaktheid geboren. Maar men wendt zich tot het Licht, of tot het Duister, en neemt nimmer beiden tegelijkertijd. Dan komt het werk des Lichts en wrocht goeds, en het werk van het duister leeft op en het Licht dooft en het werk wordt vernietigd. Opbouw en ondergang zijn de magische betekenis der wereld. Zo gij, die U noemt magiër en beheerst het duister, gij, die U noemt magiër, en beheerst het Licht, bedenk: Beheersen kunt gij niet, wanneer gij niet beheerst in Uzelve het spel van licht en donker. Slechts wanneer deze beiden één zijn, kan de waarheid geboren worden."

En aan dit citaat zijn wij geoorloofd toe te voegen:

De wereld waarin ze gesproken werd ging onder, omdat licht en duister niet vonden een evenwicht, maar een strijd, waarin beiden meenden te

overwinnen en de uitingsmogelijkheid van beiden onderging.
Wanneer gij in Uw wereld streeft naar bewustwording, bedenk dit wel:
Uw strijd met het goed en met het kwaad, gaat onder, zelfs wanneer een
bewustwording het resultaat is. Maar wie het evenwicht van deze beiden
vindt, vindt in zichzelf dat punt, dat de kern aller dingen is, het
Goddelijke.

En met deze overweging geef ik nu het medium weer vrij en wens ik U
een zeer gezegende Zondag, sterkte en kracht op Uw pad en bewustwording
van de grote waarde, die in U schuilt, tussen wat gij noemt licht en
duister.

Goedenmorgen !
